

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/40/2025
Identifikačné číslo spisu:	2510205847
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2510205847.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne +ULTRA asset & debt recovery, s.r.o., Grösslingova 56, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 800 054, zast. +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, Sokolovská 270/201, Vysočany, Praha 9, Česká republika, IČO: 028 94 742, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, organizačná zložka, Grösslingová 56, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 255 480, proti žalovanej MEDEXIM, spol. s r. o., Hlboká 58, Piešťany, IČO: 31 408 362, zast. JAKUBEK & PARTNERS, s. r. o., Panenská 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 099 175, o zaplatenie 58 481,68 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-12Cb/37/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2025 č. k. 3Cob/146/2024-970, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky o d k l a d á v y k o n a t e ľ n o s ť rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2025 č. k. 3Cob/146/2024-970 v jeho I. a III. výroku v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava z 21. júna 2024 č. k. PN-12Cb/37/2010-911 v I. a III. výroku do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovanej.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. júna 2024 č. k. PN-12Cb/37/2010-911 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“) uložil (prvým výrokom) žalovanej zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 56 872,64 eura spolu s tam uvedeným úrokom z omeškania, pričom vo zvyšnej časti istiny a príslúchajúceho úroku z omeškania (druhým výrokom) žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie (tretím výrokom) tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu vo výške 94 % z celkových trov konania. Na záver (štvrtým výrokom) rozhodol, že o náhrade trov konania štátu rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. O odvolaní žalovanej podanom proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho celom rozsahu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) svojím rozsudkom z 30. apríla 2025 č. k.

3Cob/146/2024-970 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) tak, že (prvým výrokom) rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. a III. výroku potvrdil a (druhým výrokom) odvolanie podané proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie odmietol. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania (tretím výrokom) rozhodol tak, že tento nárok priznal žalobkyni v celom rozsahu.

3. Proti napadnutému rozsudku v rozsahu jeho I. a III. výroku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote dovolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, prípadne aj zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu jeho I. a III. výroku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie zakladá žalovaná na dovolacích dôvodoch podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s § 431 CSP a na dovolacom dôvode podľa § 432 CSP. Žalovaná navrhla aj odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku z dôvodu, že ňou vymedzené dovolacie dôvody odôvodňujú predpoklad úspešnosti dovolania. Dôvodila tiež obavou z nemožnosti vymoženého plnenia späť v prípade exekučného vymoženého žalovanej pohľadávky, pričom vychádzala z toho, že žalobkyňa nemá žiadny majetok, zamestnancov, v posledných piatich rokoch vykazuje nulové tržby a posledný účtovný rok ukončila so stratou. Žalovaná na druhej strane má viac ako 20 zamestnancov a vykazuje dlhodobé dobré hospodárske výsledky. Právny zástupca žalobkyne sa obrátil na právneho zástupcu žalovanej s tým, aby plnil podľa napadnutého rozsudku s upozornením, že v opačnom prípade pristúpi k vymáhaniu sumy cestou exekučného konania. Toto sa aj naplnilo, o čom žalovaná predložila upovedomenie o začatí exekúcie z 9. júla 2025 č. k. 2624EX 447/2025-9, ako aj upovedomenie o začatí exekúcie výkonom záložného práva z 11. júla 2025 č. k. 2624EX 447/2025-18, z ktorého zároveň vyvodzuje, že žalovaná disponuje dostatočným majetkom na uspokojenie pohľadávky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce žalovanou navrhovaný odklad vykonateľnosti, preto rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

5. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže odložiť vykonateľnosť rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. O odklade vykonateľnosti môže najvyšší súd rozhodnúť len v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom tvrdenie a preukázanie takých dôvodov spočíva na dovolateľovi, ktorý odklad vykonateľnosti navrhuje. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže byť aj hrozba ťažko napravitelnej ujmy spočívajúca v nútenom splnení povinnosti (v exekúcii), o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté odvolacím súdom. Najvyšší súd by pritom mal brať do úvahy aj tú skutočnosť, že súd „opätovne konajúci o žalobe o splnení povinnosti v peniazoch po tom, ako bolo jeho skoršie rozhodnutie zrušené dovolacím súdom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, prihliadne na to, že žalovaný už splnil povinnosť uloženú mu skorším právoplatným a vykonateľným rozhodnutím; inak neprípustne založí exekučný titul na opätovné vymáhanie už raz splnenej povinnosti“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2017 sp. zn. 8Cdo/30/2017, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 ako R 25/2018).

7. Najvyšší súd pri odklade vykonateľnosti zároveň zväží, bez toho aby prejudikoval svoje rozhodnutie o podanom dovolaní, najmä či bolo dovolanie podané v lehote, oprávnenou osobou, či je dovolateľ právne zastúpený, či dovolanie obsahuje predpísané náležitosti vrátane riadneho vymedzenia dovolacích dôvodov, či nie je zjavne procesne neprípustné, teda, či neexistujú zjavné dôvody pre odmietnutie dovolania. Predbežné úvahy najvyššieho súdu by mali smerovať k záveru, že v čase posudzovania návrhu na odklad vykonateľnosti doterajší priebeh dovolacieho konania nevylučuje, že dovolateľ môže byť v dovolacom konaní úspešný.

8. Najvyšší súd zväží aj ujmu, ktorá môže dovolateľovi vzniknúť v prípade, že nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj prípadnú ujmu protistrany, spočívajúcu v tom, že táto strana sporu sa v dôsledku odkladu vykonateľnosti dočasne musí zdržať realizácie práv, ktoré jej z tohto

rozhodnutia vyplývajú. Najvyšší súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia vtedy, keď možná ujma hroziaca v prípade neodloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia na strane toho, kto o odklad žiada, prevyšuje do úvahy prichádzajúcu ujmu opačnej procesnej strany.

9. Najvyšší súd po zvážení všetkých okolností podstatných pre rozhodnutie o odklade vykonateľnosti navrhovanom žalovanou, najmä s poukazom na exekučné konanie vedené proti žalovanej v prospech žalobkyne, konštatuje, že sú splnené predpoklady pre odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Najvyšší súd je toho názoru, že ujma hroziaca žalovanej spočívajúca v nútenom výkone súdom uložennej povinnosti v exekúcii prevyšuje nad ujmovou hroziacou žalobkyni tým, že jej dočasne bude obmedzená realizácia práv vyplývajúcich z napadnutého rozsudku. Dovoľanie žalovanej súčasne nie je zjavne procesne neprípustné.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok